

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1175/2015
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Х., због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Х., адвоката Ј.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 710/2014 од 13.05.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 119/2015 од 26.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Х., адвоката Ј.М., па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сенти К 710/2014 од 13.05.2015. године и Вишег суда у Суботици Кж1 119/2015 од 26.08.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП окривљеног Г.Х., са личним подацима као у првостепеној пресуди

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

што је:

-дана 02.11.2008. године у Кањижи, у улици Занатлијска бр. 28, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима са умишљајем покушао да се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора, тако што је 1300 боксова цигарета од чега 1250 боксова цигарета марке "... " и 50 боксова цигарета марке "... " у вредности од 845.000,00 динара, а која је претходно крајем месеца октобра набавио преко СТР "Г." из Н.К. чији је власник окр. Х.Г., односно преко СТР "Н." из Н.К. чији је власник Ј.Л., превезао у Кањижу, у ул. Занатлијска бр. 28, а затим их препаковао у црне непромочиве ПВЦ вреће и

исте утоварио и лагеровао у путничком моторном возилу марке "... типa "... регистарских ознака ... у власништву окривљеног Х.Г. са циљем да у одговарајућем тренутку ове цигарете пренесе на територију Р. Мађарске, међутим, цигарете су биле пронађене и одузете од стране службених лица ПУ Кикинда, ПС Кањижа, а био је свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео,

чиме би извршио кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Сенти.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 710/2014 од 13.05.2015. године, окривљени Г.Х. оглашен је кривим због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара које је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у року од три месеца од дана правноснажности пресуде не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом на основу чланова 78. и 79. став 1. тачка 7. КЗ према окривљеном Г.Х. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то теретног моторног возила марке "... типa "... регистарских ознака ..., који ће се након правноснажности пресуде продати, а новчана средства уплатити на рачун буџета Републике Србије, као и 1250 боксова цигарета "... и 50 боксова цигарета марке "... који ће се након правноснажности пресуде уништити. Том пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени Г.Х. обавезан је да на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, а да на име трошкова поступка плати износ од 129.142,00 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП окривљени Д.Л. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 119/2015 од 26.08.2015. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног Г.Х. преиначена је пресуда Основног суда у Сенти К 710/2014 од 13.05.2015. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Суботици окривљеном Г.Х., због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе браниоца

окривљеног Г.Х. у преосталом делу и жалба Основног јавног тужиоца у Сенти одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Х., адвокат Ј.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао у смислу одредбе члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Х., адвоката Ј.М. је основан.

Бранилац окривљеног Г.Х. у захтеву поднетом због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП не опредељује конкретно ни једну од повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, међутим, из образложења захтева и навода да дело за које се оптужени гони није кривично дело јер не садржи једно од законских обележја кривичног дела у питању и то радњу извршења, указивањем да окривљеном није стављено на терет нити је исти оглашен кривим да је предузео радње извршења кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП на штету окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Х. указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 1. ЗКП на штету окривљеног.

Наиме, одредбом члана 14. став 1. КЗ прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, дакле, општи појам кривичног дела обухвата четири конститутивна елемента и то: дело (радњу), предвиђеност у закону, противправност и кривицу. Следствено изнетом, уколико није остварен један од кумулативно одређених конститутивних елемената кривичног дела, нема кривичног дела.

Одредбом члана 230. став 1. КЗ прописано је да ће се онај ко се бави преношењем робе преко царинске линије избегавајући мере царинског надзора или који избегавајући мере царинског надзора пренесе робу преко царинске линије

наоружан у групи или уз употребу силе или претње казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Према законском опису овог кривичног дела радња извршења истог састоје се у преношењу робе преко царинске линије избегавањем мера царинског надзора.

Сходно цитираним законским одредбама и датом тумачења истих, по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да окривљеном Г.Х. није стављено на терет нити је исти оглашен кривим да је предузео радњу извршења која се огледа у преношењу робе преко царинске линије избегавањем мера царинског надзора, дакле, да окривљеном није стављено на терет нити је исти оглашен кривим да је преносио робу преко царинске линије тако што је избегавао мере царинског надзора, већ је оглашен кривим да је набавио предметне цигарете, исте превезао у Кањижу у ул. Занатлијска бр. 28, потом предметне цигарете препаковао у црне непромочиве ПВЦ вреће и исте утоварио и лагеровао у путничком моторном возилу марке и регистарских ознака ближе означених у изреци правноснажне пресуде са циљем да у одговарајућем тренутку ове цигарете пренесе на територију Републике Мађарске, међутим, те цигарете су биле пронађене и одузете од стране службених лица ПУ Кикинда, ПС Кањижа.

Како, следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда опис дела дат у изреци правноснажне пресуде не садржи једно од законских елемената бића кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ - радњу извршења истога који се огледа у преношењу робе преко царинске линије избегавањем мера царинског надзора, а за које кривично дело је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим, то је овај суд нашао да је истима на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1. ЗКП, због чега је истога, а на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је починио кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, а како је то дато у изреци ове пресуде.

Како је Врховни касациони суд окривљеног Г.Х. на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело кријумчарење из члана 230. став 1. КЗ, то је, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Сенти.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.